

«Η ΕΠΟΧΗ» Επιφυλλίδες Μπαλαούρα» «Κάλπικη λίσρα» 28/11/99

Η ζωή αντιγράφει τον κινηματογράφο. Η «Κάλπικη λίσρα» και ο κάλπικος κόσμος μας με μια κλωστή να δένει την παράδοση του Οτσαλάν από τους Ντ' Αλέμα και Πάγκαλο, το θράσος τους, οι γέφυρες που πέφτουν από τη διαπλοκή...

Του
Περικλή Κοροβέση

Η διαδήλωση είναι το μόνο θεσμικό όργανο που διαθέτουν οι πολίτες για να εκφραστούν άμεσα και μαζικά. Οι υπόλοιποι θεσμικοί λειτουργούν αντιπροσωπευτικά. Αυτή η ανακύκλωση των Γαερβόνων έγινε συνταγματικό δικαίωμα του πολίτη, αρχής γενομένης από την Αμερικανική και Γαλλική Επανάσταση. Η διαδήλωση, όπως και η απεργία, είναι τα κορυφαία όπλα ενός κινήματος και είναι μάχες που δίνονται στη νομιμότητα, όταν λειτουργεί η δημοκρατία. Είναι πολιτικά γεγονότα υψηλής σημασίας και είναι το μόνο που υπολογίζουν οι κρατούντες. Αυτοί που καταβαίνουν στους δρόμους είναι το πρωτόκολλο τμήμα ενός κινήματος που είναι πολύ πιο μαζικό από τον αριθμό των διαδηλωτών.

Αυτό που εκπλήσσει το διαδηλωτή όταν φτάνει στον καθορισμένο τόπο είναι ο αριθμός των συγκεντρωθέντων. Αν για κάποιο γεγονός είχε αναγκαστεί και το έζησε προσωπικά, καταλαβαίνει πως δεν είναι μόνος αλλά ανήκει σ' ένα κοινωνικό σύνολο που δρα και σκέφτεται όπως αυτός. Δεν είναι υπερβολικό να πούμε πως αυτές οι λαϊκές συγκεντρώσεις είναι ο πρόσγγελος της μελλοντικής κοινωνίας που σχεδιαστές σχηματίζεται στην παρούσα κοινωνία. Εδώ οι πολίτες γεύονται τη δύναμή τους, αναπτύσσουν αισθήματα αλληλεγγύης και η κατακερματισμένη κοινωνία ξαναβρίσκει τη συνοχή της. Οι άνθρωποι δεν εί-

ΦΩΤΟ: Ελένη Γράβιου

ναι πια ανταγωνιστικές μονάδες, αλλά ιδιαίτερες προσωπικότητες που αναγνωρίζουν στον άλλο ένα σύμμαχο και ένα αδερφό.

Οι κυβερνήσεις του νεοφιλελευθερισμού και της συναίνεσης μισούν θανατισμούς κάθε λαϊκή κινητοποίηση. Και αν είχαν τον τρόπο θα τις απαγόρευαν. Αλλά δεν μπορούν. Και προσπαθούν με κάθε τρόπο να τις δυναμώσουν. Μια σειρά μηχανισμών που ασκούν κυβερνητική πολιτική προσπαθούν να αποδείξουν τις βλαβερές συνέπειες των συγκεντρώσεων και των διαδηλώσεων... από τα αριστερά. Υπερασπίζονται το δικαίωμα του κοσμάκη να πάει στη δουλειά του και να κυκλοφορεί ελεύθερα στην πόλη. Βρίσκουν τις πορείες του Πολυτεχνείου παλαιомοδίτικες και με το πρόσχημα των «γνωστών - αγνώστων» ζητούν

να απαγορευτούν. Ποτέ η τηλεόραση δεν δείχνει μια πανοραμική εικόνα μιας διαδήλωσης και εστιάζει την προσοχή της στα έκτροπα.

Ο ιδανικός πολίτης για τους κρατούντες, είναι ο τηλεοπτικό-πληρο, ο καταναλωτής, ο τζογαδόρος του Χρηματιστηρίου. Ακόμα και στις δικές μας γραμμές το ποδόσφαιρο στην τηλεόραση μπαίνει πρώτο στην ιεραρχία των καθηκόντων. Και σ' ένα μεγάλο βαθμό η εξουσία έχει πετύχει το σκοπό της. Επομένως, λοιπόν, σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς που ζούμε αυτοί που αναλαμβάνουν να οργανώσουν ευθύνη γιατί αφορά την αξιοπρέπεια και την υπεργράμνη του διαδηλωτή και αυτή πρέπει να προσταθεί μαζί με τη συμματική ανεκτικότητα. Και απόρροιο ένα συγκεκριμένο

παράδειγμα από το συλλαλητήριο - υποδοχή του Κλίντον. Η απόφαση ήταν να πάμε στην Αμερικανική Πρεσβεία παρά την απαγόρευση. Υπήρχε τέτοια δυναμότητα. Μια τέτοια απόφαση σήμαινε μια βίαιη σύγκρουση με την αστυνομία. Μπορούσε κάποιος από τους οργανωτές να πάρει αυτήν την απόφαση και να τη διαπλώσει δημόσια; Όχι βέβαια. Και αρχίζουν οι διαπραγματεύσεις. Η αστυνομία αφήνει να περάσει μια αντιπροσωπία, αλλά όχι ο κύριος όγκος των διαδηλωτών. Δεν μπορούσε να γίνει αυτό δεκτό από την πλευρά των οργανωτών και να ζητήσει να πάει ο κύριος όγκος των διαδηλωτών από τη Λεωφόρο Αλεξάνδρας ώστε να συναντηθούν οι δυο πορείες Αλεξάνδρας και Κηφισίας.

Οι οργανωτές προτίμησαν να προάρουν με λίγες δυνάμεις

της περιφρούρησης τους αστυνομικούς που είχαν στηθεί μπροστά από τα ανθοπωλεία της Βουλής. Δεν υπήρχε η παραμικρή διάθεση σύγκρουσης με την αστυνομία και για λόγους προληπτικούς μαζεύτηκαν όλα τα κοτάρια που είχαν σημαίες. Η αστυνομία είχε ένα οργανωμένο σχέδιο και κινήθηκε άφρατα. Ράβισε τον κόσμο με επικίνδυνα τοξικά αέρια και άφησε ελεύθερους τους χώρους διαφυγής. Σωστά δεν είχε βάλει δυνάμεις κάτω από το Σύνταγμα, γιατί ούγουρα θα υπήρχαν συγκρούσεις με τους διαδηλωτές, που ήταν οργανωμένοι από το χημικό πόλεμο. Η αστυνομία δεν ήθελε να έχει θύματα και το κατάφερε. Εμείς, αφού δεν μπορούσαμε να πάμε στην πρεσβεία γιατί προκαλέσαμε το λουτρό μας στα χημικά,

Και τι έγινε τελικά; Η υπεργράμνη των διαδηλωτών κατενώθηκε. Και ήρθε η σειρά των καταστροφών που έδωσαν και το τελικό τηλεοπτικό μήνυμα. Την άλλη μέρα είχαν ξεχαστεί και η διαδήλωση και ο χημικός πόλεμος και ο Κλίντον. Οι σπαρμένες βιτρίνες και οι φλεγόμενοι κάδοι των σκουπιδιών μιλούν για μας και έδωσαν το νόημα των αναμπερειαλιστικών μας αγώνων. Το ΚΚΕ ισχυρίζεται πως τα επεισόδια έγιναν από πράκτορες και προβοκάτορες. Εγώ δεν γνωρίζω τι ήταν. Και από μια άποψη, μακάρι να ήταν. Αυτό που φοβάμαι είναι να ήταν κάποια ομάδα αναρχικών που παίζει για την τηλεόραση και προεκλογιστικά επιβάλλει βία το έργο της και τις συνέπειές του σε πολίτες που συγκεντρώθηκαν μ' άλλο σκοπό και άλλες διαθέσεις. Οι ευθύνες της αστυνομίας για τις συλλήψεις στα τυφλά και τις κακοποιήσεις είναι άλλο κεφάλαιο που δεν θέγαμε εδώ.

ΧΤΟΠΛΗΣΑ...

Του
Μάκη Μπαλαούρα

Υπάρχουν σκηνοθέτες - κυρίως κλασικοί - που παρονομάζονται διάφορες ιστορίες, φαινομενικά ασύνδετες μεταξύ τους.

Προς το τέλος όμως αναδεικνύουν μία έντονη οργανική σχέση και η συμπεριφορά της μίας ιστορίας εξηγεί την άλλη.

Στην γνωστή κινηματογραφική ταινία «Η κάλπικη λίρα» παρουσιάζονται σπονδυλωτές ιστορίες τις συνδέει μία κάλπικη λίρα.

Την περασμένη Παρασκευή στην ειδησεογραφία κυριαρχούσε η είδηση περί επικύρωσης της θανατικής καταδίκης του Ουαλάν, η μήνυση του Ντ' Αλέμα κατά Ιταλού γελοιογράφου που τον σατίριζε, η αναζήτηση των ευθυνών για την καταρροή της γέφυρας στην Παιανία, η συνέλευση των Πάγκαλου σε τουρκικό τηλεοπτικό σταθμό, ο απόηχος της διαδήλωσης εναντίον του Κλίντον, και τέλος τα συμπεράσματα από τη σύζητηση στη Βουλή για την διαφάνεια και τα διαπλεκόμενα.

Είναι όμως γεγονότα και συμπεριφορές ασύνδετες μεταξύ τους.

Τι σχέση έχουν παραδείγματός χάριν οι κατ' εξακολούθηση μνηστές του Ντ' Αλέμα εναντίον δημοσιογράφου με την καταδίκη του Ουαλάν. Τι σχέση έχει η κατάρρευση της γέφυρας με τα διαπλεκόμενα και ποια η σχέση της συνέντευξης Πάγκαλου με τη διαδήλωση;

Ήδη όμως φάνηκαν κάποιες συσχετίσεις. Η συνέντευξη Πάγκαλου έχει σχέση με την καταδίκη Ουαλάν. Ο Πάγκαλος, με το γνωστό του θράσος, την αυτοσκοπία και τον καιροσκοπισμό του, προσπάθησε να αποσιώσει τις ευθύνες του για την παραδούση Ουαλάν. Ο άλλος, ο Ντ' Αλέμα, λιγότερο θρασύς και περισσότερο θεατρικός, είναι αυτός που εκβίασε την αποχώρηση Ουαλάν από την Ρώμη και, φυσικά, αοιδάνεται - υπό το πλήθος ανουμμάτων του - ενάλωτος στην οποία κριτική του ασκείται.

Το άνοιγμα των συζητήσεων για τα διαπλεκόμενα έχει άμεση και οφθαλμοφανή σχέση με την κατάρρευση της γέφυρας και τις αλληλοδιαδοχικές μεταξύ εργο-

λάβαν και κράτους. Έχει, όμως, όσο και αν φάνηκε με την πρώτη ματιά περίεργο, σχέση και με τη διαδήλωση εναντίον του Κλίντον. Γιατί οι (πολλές) αριστερές-οί, ενώ υπάρχει έτοιμο φαγητό μπροστά τους, το φαίνουν και παίρνουν το μοναχικό ηγεμονικό, αλλά τελικά σεχταριστικό δρόμο τους.

Το ΚΚΕ για τα σκάνδαλα λέει πως τα γεννά ο καπιταλισμός, ρχίνει πέντε εξι καταγγελίες και φεύγει προς τα αποδυτήρια ανεμίζοντας τις σημαίες, αφήνοντας τους άλλους μόνους στο γήπεδο. Τέτοια στάση έχουν οι αριστερές και στις διαδηλώσεις είτε για τη Γιουγκοσλαβία, είτε για τον Κλίντον. Σεχραριστές εκδηλώσεις, ασυντόνιστες και σε τελική ανάλυση αποκαρδιωτικές για τον πολύ κόσμο που θα ήθελε τουλάχιστον σε τέτοια θέματα, κοινό βηματισμό.

Την ίδια εβδομάδα δημοσιεύτηκε μια δημοσκόπηση του Ινστιτούτου Gallup σε όλες τις ηπείρους, σε 50 χώρες, που έχει τεράστιο ενδιαφέρον.

Η κυρίαρχη γνώμη, με ποσοστό 40%, θεωρεί τις κυβερνήσεις διεφθαρμένες και γραφειοκρατικές. Τα υψηλότερα ποσο-

στά καταγράφονται από τους πολίτες της Ανατολικής Ευρώπης και ακολουθούν οι Ασιατές, Λατινοαμερικανοί και Λατινοαμερικανοί.

Τα ανθρώπινα δεκαδύματα είναι ένα από τα θέματα που προκαλούν ανησυχίες. Μόνο το 16% πιστεύουν ότι είναι απόλυτα σεβαστά στις χώρες τους, ενώ στη Λατινική Αμερική πάνω από το ένα τρίτο θεωρεί ότι παραβιάζονται καθ' ολοκληρίαν. Ο ρατσισμός και ο σεξισμός είναι από τα θέματα για τα οποία οι άνθρωποι θεωρούν πως οι χώρες τους είναι ρατσιστικές και σεξιστικές.

Αν δούμε την έρευνα απομονωμένη από τα γεγονότα, θα κοινοποιήσαμε με λίγη το κεφάλι μας. Όμως, αν συσχετίσουμε την έρευνα με τα γεγονότα που παραθέτουμε, τότε την ερμηνεύουμε. Το νήμα τα συνδέει, όπως η κάλπικη λίρα τις σπονδυλωτές ιστορίες της και την εξηγούν απόλυτα. Γιατί οι πολίτες να μη θεωρούν τις κυβερνήσεις τους διαφθαρμένες και αναποτελεσματικές, όταν γκρεμίζονται γέφυρες, όταν δικάζεται ένας ηγέτης λαού, όταν υψώνεται ένα νέο τείχος στη δημο-

κρατική Τοσχεία για τους ταγγόνους; Η γνώμη που εκφράζουν οι πολίτες των 50 χωρών είναι ένα θετικό στοιχείο; η οργή τους θα 'ναι καθαρτική για τον κάλπικο κόσμο μας.

Η ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Ιδιοκτήτης: Εκδοτικός
Δημοσιογραφικός Συνεταιρισμός
Κοινωνικών, Πολιτικών και
Πολιτιστικών Μελετών και
Δραστηριοτήτων Η ΕΠΟΧΗ,
ΣΥΝ Ι.Ε.

Αποθήκη 62, 5ος όροφος, Αθήνα 106 79
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 3616702 3619513 - 3619514
FAX: 3619610

Συνδρομές: Εσωτερικές: 17.000
Κόστος: 28.000 Εξωτερικές: 30.000 -
Λοιπός κόσμος: 32.000 - Α.Φ.Μ.
096207018 - ΑΟΥ: Α' Αθηνών - Αφ.

Λογαριασμός: 116-470219-03

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ηλεκτρονική Διευθύνση:
epohi@otenet.gr

